

og den 17de December 1880 vedtog Landstinget følgende Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for 1878—79:

„Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1878—79.“*)

Nærværende Udvalg har — ligesom Landstingets — delt sig i et Flertal og et Mindretal.

Flertallet (Alberti, Clausen, Fogtmann og Pedersen) optager de foran gjængivne Indstillinger af Revisorerne Christensen og Sørup under efterstaaende Hovedbetragtninger, idet vi forøvrigt henholde os til de da af de nævnte Revisorer i Betænkningen fremsatte Begrændelser.

Indstillingen under Nr. 1 er grundet derpaa, at de deri nævnte Udlaan ere skete uden Bevilling af Rigsdagen og uden at indgaa i det Regnskabsaar, i hvilket de falde, saa at de, skjøndt Kasseholdningens Anvendelse ikke er givet ved Finantsloven, nærmest maa betragtes som „Udgift udenfor Finantsloven“ (jfr. Grundlovens § 50), hvortil ethvert af disse Udlaan ogsaa ifølge Summernes Betydning og Anbringelsesnes Betsaffenhed snarere maatte henregnes end til en blot kortvarig og til enhver Tid realiserbar Anvendelse. Om denne Anvendelse saaledes fra Først af ikke maatte have haft fuldstændig Karakter af en formel Uregelmæssighed, der ikke bevirkede Ansvar, saa maa ialtsald den valgte formelle Indstilling være tilstrækkelig, da Statskassen er friholdt for ethvert Tab ved de nævnte Udlaan, idet Udlaanet til de østjydske Jernbaner er likvideret i Kjøbsummen for disse Jernbaner ved deres Salg til Statskassen, og idet Saanet til Planterne er tilbagebetalt.

Indstillingerne under Nr. 2 og Nr. 4 begrundes derved, at de angaa Udgifter, som ikke findes paa Finantsloven, og som endog maa betragtes baade før og efter deres Afholdelse som forjæves forlangte af Rigsdagen ved Lovforslaget om et midlertidigt Laan til St. Croix's Kommune, der blev forkastet af Folkethinget den 9de December 1878 og ved Tilleggsbevillingsloven or 1878—79. Flertallet hævder, at i Sammen-

ligning med de foran omtalte Jernbanelaan gjøre de her omtalte vestindiske Udgifter Indtrykket af en stærkere Tilfredsættelse af Grundlovens § 50 og derved af Rigsdagens Bevillingsmyndighed.

Den grønlandste Missions Regnskab i Statsregnskabet 1878—79 angaar — som sædvanligt med denne Post — det foregaaende Aar. Derfra hidrører det, at dette Regnskab er opgjort ifølge den foreløbige Finantslov af 12te April 1877. Af de samme Grunde, som bevægede nærværende Udvalgs Flertal til at foreslaa Folkethinget ikke at lade de Dele af Statsregnskabet for 1877—78, som vare afgivne under Paaberaabelse af sidstnævnte Lov, passere, formenes det, at Indstillingen Nr. 3 maa være rigtig.

Indstillingen under Nr. 5 støttes væsentlig derpaa, at den deri omtalte Udbetaling er negtet Godkjendelse af Folkethinget ved Afstemning over Tilleggsbevillingslov for 1878—79. Men, da § 1*) i Loven af 25de Februar 1876 ikke staar i en absolut Strid med det Niemed, hvori det under Indstillingen hørende Laan væsentlig gik, nemlig til Fællessukkerfogeriernes Drift, og da Udlaanet var sket, inden der af Finantsministeren blev fremsat Begjæring om Efterbevilling deraf, vil der ikke kunne tillægges denne Post videre Betydning end en formel.

Udvalgets Medlem Fogtmann slutter sig vel i Indstillingerne til det øvrige Flertal, men puffer dog i Begrundelsen deraf følgende særlig fremhævet:

Med Hensyn til Indstillingen under Nr. 1, da foreligger Sagen ganske vist nu saaledes, at Statskassen er friholdt for direkte Tab ved disse Transaktioner, men da dette hidrører fra senere indtraadte for Regjeringen heldige Omstændigheder, kan dette ikke i Almindelighed berettige Regjeringen til fra Rigsdagen at vente en udbetinget Godkjendelse af sin i de omhandlede Tilfælde anvendte Finantsforvaltning.

At Rigsdagen skulde gaa ind paa en Finantsoperation som Kjøbet af de østjydske Jernbaner maatte vist paa den Tid, da Laanene meddeltes disse Baner, anses for meget usandsynligt, og i modsat Tilfælde skjøntes det ikke let, hvorledes Regjeringen vilde tænke sig de paagjældende Summer tilbageerhvervede for Statskassen.

*) Dens Ord ere disse:

Finantsministeriet bemyndiges til paa de i § 2 nævnte Betingelser af Statskassen at udlane indtil 2,000,000 Kr. til et Interessentkab eller Aktieselskab med det Formaal at fremme Sukkerproduktionen paa St. Croix ved Anlag og Drift af Fællessukkerfogerier og andre i Forbindelse dermed staaende Foretagender.

*) Landstingets Udvalgsbetænkning findes i Rigsdagstidenden for Samlingen 1880—81 B. Sp. 11—26, 1ste Behandling i Landstingstidenden Sp. 154—174, 2den Behandling sammensteds Sp. 226—227; hvorefter Forslaget er optaget i Rigsdagstidenden C. Sp. 19.